

STANDARDI

Uređaji različitih proizvođača telekomunikacione i računarske opreme razlikuju se po koncepciji i po tehničkim karakteristikama. Standardizacijom opreme kako hardverske, tako i softverske, obezbeđuje se njena kompatibilnost tj. omogućava se spajanje i povezivanje uređaja različitih proizvođača, smanjuju se troškovi proizvodnje i samim tim snižava cena proizvoda.

Standardi se mogu podeliti u dve grupe, i to na:

- *de facto* standarde
- *de jure* standarde

De fakto standardi su oni standardi do kojih se došlo bez ikakvog formalnog plana. Na primer, IBM PC je de fakto standard za male kancelarijske i kućne računare jer desetine proizvođača kopiraju IBM-ove personalne računare.

De jure (latinski – po zakonu) standardi su formalni, legalni standardi koje je usvojilo telo koje je ovlašćeno za standardizaciju.

Međunarodne standarde definiše Međunarodna organizacija za standardizaciju ISO (International Organization for Standardization).

Na polju telekomunikacija ISO saraduje na standardizaciji sa komitetom za standardizaciju u oblasti telekomunikacija Međunarodne unije za telekomunikacije, tzv. ITU-T (International Telecommunication Union – Telecommunication Standard Sector) komitetom.

U Evropi su u oblasti standardizacije u telekomunikacijama od izuzetnog značaja ETSI (European Telecommunication Standard Institute) i CEPT (Committee of European Post, Telegraph and Telephone) koji podnose predloge ITU-T i aktivno učestvuju u njegovom radu. U SAD-u sličnu ulogu ima ANSI (American National Standard Institute).

Nezaobilaznu ulogu u svetu standarda ima IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers). IEEE ima svoju grupu za standarde koja razvija standarde u oblasti elektrotehnike i računarstva. Na primer, IEEE standard 802 predstavlja ključni standard za lokalne mreže.